

СТАН ТА ПЕРСПЕКТИВИ ІНВЕСТИЦІЙНО-ІННОВАЦІЙНОГО
РОЗВИТКУ УКРАЇНИ

Тарарака Владислав Дмитрович,
студент 4 року навчання бакалаврату
за спеціальністю «Економіка»
ХНЕУ ім. С. Кузнеця

Економічний розвиток країни повинен супроводжуватися постійним зростанням конкурентоспроможності промислової продукції. Основою національної промислової політики має бути утвердження України як держави з передовою промисловістю, яка здатна виробляти найновіші високоякісні продукти. Є два шляхи підвищення конкурентоспроможності промислової продукції: зниження ціни та підвищення якості.

Вітчизняні виробники зрозуміли, що комерційне підприємство може вижити лише в умовах безперервного вдосконалення техніко-економічних, ринкових показників виготовленої продукції. Вирішувати цю проблему можна тільки через постійне впровадження інноваційних проектів перетину шляхів інноваційного розвитку всієї галузі. У нинішніх економічних умовах з'являється проблема пошуку та ефективного використання фінансових ресурсів, удосконалення фінансового механізму інноваційних пріоритетів національної економіки.

Багато вчених-економістів досліджували питання інвестиційно-інноваційного розвитку національної економіки: І. Алексєєв, А. Гальчинський, В. Денисюк, П. Друкер, Л. Федулова, М. Кизим, Д. Нортон, М. Портер, Й. Шумпетер тощо. Однак, незважаючи на інтерес у вчених у вирішенні заданої проблеми і великої кількості публікацій, присвячених цій проблемі, питання, які пов'язані з інвестуванням інноваційного розвитку залишаються.

Інновації є основною рушійною силою довгострокового економічного зростання та сталого розвитку. Напрямок інновацій має значення, оскільки

технічні зміни не є нейтральними і, отже, мають значні соціальні, економічні та екологічні наслідки для розвитку. Проте недостатня роль держави, низька науково-технічна інтенсивність і відсутність зв'язку між університетами та промисловістю обмежують потенціал інноваційного розвитку [1].

Інвестиційний проєкт детально описує інвестиційний план, який складається з цілей прибутку інвестора, допустимого ризику протягом певного періоду часу, вимог щодо ліквідності, податкових міркувань, регулятивних потреб та інших реквізитів для управління грошима інвестора. Це допомагає у прийнятті рішень, подоланні потенційних недоліків ринку. Він служить регулятором для проведення фінансових операцій і захищає інтереси інвестора, якщо його суворо дотримуються. Він не повинен бути довгим, але повинен містити всі відповідні деталі, щоб управляти інвестиційною поведінкою. Інвестиційний проєкт створюється з урахуванням багатьох факторів.

По-перше, необхідно визначити цілі та терміни інвестицій. Можна включити більше однієї цілі. Наприклад, купити будинок і накопичити гроші на пенсію. Однак найважливіша мета має бути пріоритетною, щоб цілі можна було сформулювати відповідним чином.

Ціль має бути чітко визначена та вичерпно перераховані конкретні деталі, такі як період інвестування, щоб жодна нестабільність на ринку не призвела до відхилення. Інвестиційний проєкт також може включати бізнес-правила, усуваючи процес переосмислення при прийнятті рішень; фінансовий консультант повинен дотримуватися цих бізнес-правил. Після встановлення інвестиційних цілей необхідно визначити допустимість ризику. Це залежить від здатності інвестора приймати ризики та від того, чи схиляється він до отримання прибутку. Також враховуються часові рамки для досягнення цілей і те, як найкраще впоратися з фінансовими ризиками. Коли толерантність до ризику чітка, легко зробити інвестиційний вибір.

Цілі інвестора та здатність до ризику можуть змінюватися з часом. Таким чином, інвестиційний проєкт необхідно регулярно переглядати, щоб переконатися, що він залишається у відповідності з ними.

До основних проблем розвитку інвестиційно-інноваційної політики в Україні відносять:

- недосконалий механізм фінансового забезпечення інвестиційно-інноваційних програм;
- високий рівень зношування основних виробничих фондів;
- важке фінансове становище підприємств та відсутність ефективного менеджменту;
- недостатній рівень залучення середнього та малого підприємництва до інвестиційної та інноваційної діяльності;
- недостатній розвиток регіональної інфраструктури інвестиційно-інноваційного процесу, включаючи інформаційні системи забезпечення, техніко-економічної перевірки, сертифікації;
- недосконалість законодавчо-правового забезпечення та новаторство діяльності з необхідними інвестиціями, механізмом стимулювання та забезпечення захисту інтелектуальної власності.

Інвестиційно-інноваційна політика повинна бути збалансованою та спрямованою на гармонійне доповнення внутрішніх інвестицій зовнішніми, де визначальним фактором будуть національні інтереси держави, її інноваційний розвиток.

Додатковими заходами щодо залучення зовнішніх інвестицій, які будуть спрямовуватися в пріоритетні інноваційні проекти є :

- доповнення існуючої законодавчої бази і розроблення нової, що передбачатиме пільги для іноземних інвесторів, які мають намір вкладати кошти саме в розвиток наукомістких галузей;
- забезпечення високого рівня підготовки інвестиційних проектів інноваційного характеру відповідно до міжнародних стандартів;
- активне співробітництво з міжнародними інвестиційними та фінансовими структурами;
- ефективне інформаційне забезпечення потенційних іноземних інвесторів щодо можливостей реалізації інноваційних проектів в Україні.

На сучасному етапі інвестиційно-інноваційний сектор України характеризується зниженням активності, дефіцитом фінансових ресурсів, падінням платоспроможного попиту на науково-технічну продукцію, що спричинено значними недоліками під час розроблення та виконання державних цільових програм [2].

Розвиток економіки України неможливий без масштабних інвестицій в інновації, які являють собою найважливіший фактор економічного зростання й відновлення, що забезпечує можливість модернізації діючих виробництв, створення і впровадження новітньої техніки і технологій, сучасних систем організації та управління економічними процесами, якісного відновлення ринкової інфраструктури.

Література:

1. Федулова Л.І. Інноваційний розвиток економіки: модель, система управління, державна політика / Л.І. Федулова. – Монографія. – К.: Основа, 2005. – С. 552.
2. Фецишин І. Б. Інвестиційно-інноваційна діяльність підприємств промисловості України / Ірина Богданівна Фецишин, Наталія Михайлівна Гарматій // Галицький економічний вісник. — Т. : ТНТУ, 2020. — Том 63. — № 2. — С. 26–34.
3. Інвестиційно-інноваційна складова структурної трансформації економіки України: колективна монографія / за ред. О. П. Кірда. – Умань : ВПЦ «Візаві», 2017. – 172 с.
4. Годованець О. Податкове регулювання інвестиційної діяльності як фактор економічного зростання / О. Годованець, Л. Амбрик / Світ фінансів. – 2011. - № 1. – С. 135.

Науковий керівник: к.е.н., доц. І.Ф. Лісна

Матеріали конференції публікуються в авторській редакції.